

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/37353 en 07/37352 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 19 oktober 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

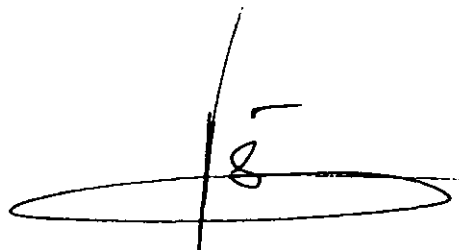
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 december 2007

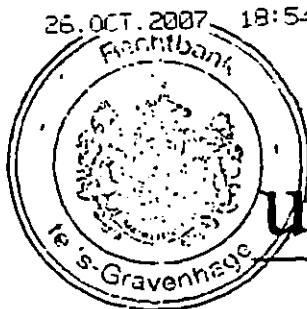
284-555.

Verzonden: 6 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

AFSCHRIFT

MB → 26/10

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk AWB 07/37353 BEPTDN A S7
 AWB 07/37352 BEPTDN A S7

Uitspraak van de voorzieningenrechter op de voet van het bepaalde in titel 3 van hoofdstuk 8 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) d.d. 19 oktober 2007

inzake:

geboren op
 van Bosnische nationaliteit,
 IND dossiernummer: 0709.24.1118,
 V-nummer
 verzoekster,
 gemachtigde: mr. P.A.J. Mulders, advocaat te Groningen,

tegen

STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)),
 te 's-Gravenhage,
 verweerder,
 gemachtigde: mevrouw C. Gullen, ambtenaar ten departemente.

Procesverloop

Op 24 september 2007 heeft verzoekster een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).
 Verweerder heeft bij beschikking van 1 oktober 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

Bij beroepschrift van eveneens 1 oktober 2007 heeft verzoekster beroep ingesteld tegen deze beschikking. Dit beroep is geregistreerd onder AWB 07/37352 BEPTDN A S7. Verzoekster is meegedeeld dat zij de behandeling van het beroepschrift niet in Nederland mag afwachten.

Bij verzoekschrift van eveneens 1 oktober 2007 heeft verzoekster de voorzieningenrechter verzocht een voorlopige voorziening te treffen totdat op het beroep wordt beslist. Dit verzoek is geregistreerd onder AWB 07/37353 BEPTDN A S7.

Zaaknummer: AWB 07/37353 BEPTDN A S7 & AWB 07/37352 BEPTDN A S7

2

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de voorzieningenrechter en verzoekster gezonden. De openbare behandeling van het verzoek om een voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 12 oktober 2007. Verzoekster is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Standpunten van partijen

Verzoekster heeft asiel aangevraagd in verband met problemen die zij heeft met haar familie en met name met haar broer. Verzoekster woonde sedert mei 2007 niet meer bij haar ouders thuis doch woonde bij een vriendin in verband met problemen met haar broer. Verzoekster is daarna zwanger geraakt van haar toenmalige vriend. Hierdoor werd zij ontslagen. Toen verzoekster aan haar moeder heeft verteld dat zij zwanger was weigerde haar familie verder elk contact en dreigde haar broer haar te vermoorden. Verzoekster vreest voor haar leven, haar broer is al eerder gewelddadig tegen haar opgetreden. Verzoekster heeft geen bescherming gezocht bij de politie omdat zij daarvan niets verwachtte. De reden hiervan is dat zij eerder, in 1997, ontvoerd en verkracht werd en de politie met haar aangifte geheel niets heeft gedaan. Zij heeft hierover pas later kunnen verklaren omdat het een voor haar zeer gevoelige kwestie betreft, doch zij heeft in het eerste en nader gehoor wel aangegeven dat er eerder iets ernstigs was gebeurd. Verzoekster beroept zich voorts op een stuk van Refugee Women's Resource uit 2002, waaruit blijkt dat de politie geen bescherming kan bieden tegen huiselijk geweld. Zij vreest voor eerwraak door haar broer.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat aan verzoekster artikel 31, tweede lid onder f Vw 2000 kan worden tegengeworpen daar zij niet over reisdocumenten beschikt, noch voldoende details over de reis weet te vertellen.

Voorts is verweerder van oordeel dat verzoekster tegen de bedreiging door haar broer de bescherming van de autoriteiten kan inroepen en zich eventueel elders kan vestigen. Het feit dat verzoekster geen werk of inkomen heeft kan niet leiden tot het verlenen van een asielvergunning. Hetgeen verzoekster eerder is overkomen acht verweerder geen reden om ook nu geen bescherming van de autoriteiten in te roepen. Verzoekster had dit argument eerder, ten tijde van het nader gehoor naar voren moeten brengen en niet pas bij de zienswijze. Bovendien is dit geen reden om nu, tien jaar later, geen hulp in te roepen. De door verzoekster ingebrachte informatie, een notitie van Refugee Women's Resource uit 2002, zal meegenomen zijn bij het ambtsbericht van 2003 en brengt niet mee dat in het specifieke geval van eiseres geen bescherming van de autoriteiten had kunnen worden verkregen.

Beoordeling van het verzoek

Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzak, indien tegen het besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de

Zaaknummer: AWB 07/37353 BEPTDN A S7 & AWB 07/37352 BEPTDN A S7

3

zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoekster is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

In dit geding dient te worden beoordeeld of de bestreden beschikking toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan. Daarbij is onder meer van belang of verweerder de aanvraag zonder schending van eisen van zorgvuldigheid in het kader van de AC-procedure heeft kunnen afwijzen.

Verweerder heeft in de bestreden beschikking aan verzoekster artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 tegengeworpen. In dit verband stelt de voorzieningenrechter vast, hetgeen verweerder ter zitting heeft bevestigd, dat uit het voornemen en het bestreden besluit niet blijkt dat verweerder zich, al dan niet primair, op het standpunt heeft gesteld dat het asielrelaas van verzoekster geheel of op onderdelen ongeloofwaardig is. De overwegingen die ten grondslag liggen aan het bestreden besluit betroffen uitdrukkelijk slechts de zwaarwegendheid van het door verzoekster naar voren gebrachte asielrelaas en zijn niet herkenbaar subsidiair opgenomen voor het geval het relaas toch geloofwaardig zou worden geacht. Het moet er naar het oordeel van de voorzieningenrechter voor worden gehouden dat verweerder is uitgegaan van de geloofwaardigheid van het asielrelaas en dat heeft beoordeeld op zwaarwegendheid.

Gelet op het vooroverwogene kunnen de gronden van het beroep van verzoekster voor zover deze betrekking hebben op het ontbreken van documenten als bedoeld artikel 31, tweede lid, onder f, Vw 2000 onbesproken blijven.

Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

die verdragsvluchteling is;

die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reël risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.

Ingevolge artikel 1 (A) van het Verdrag van Genève van 1951 (Trb. 1954, 88) betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag) en bijbehorend Protocol van New York van 1967 (Trb. 1967, 76) wordt een vreemdeling als vluchteling aangemerkt indien deze uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Bosnië-Herzegowina zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 in samenhang met artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, Vw 2000 moet worden verleend. Daarom zal aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot de persoonlijke feiten en omstandigheden van verzoekster, redenen bestaan op grond waarvan kan worden geoordeeld dat een dergelijke verblijfsvergunning moet worden verleend.

Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verzoekster niet aannemelijk gemaakt dat zij aangemerkt dient te worden als vluchteling in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

In dit verband acht de voorzieningenrechter van belang dat verzoekster heeft verklaard nimmer problemen te hebben ondervonden wegens politieke of godsdienstige redenen van de zijde van de autoriteiten. Verzoeksters gestelde problemen komen voort uit problemen met haar familie en met name met haar broer in verband met het feit dat zij ongehuwd zwanger is geworden. Deze omstandigheid levert geen grond op als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag

Verzoekster kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontleen.

De voorzieningenrechter volgt verzoekster niet in haar stelling dat verweerder niet inhoudelijk is ingegaan op de vraag of zij bij terugkeer in het land van herkomst een behandeling als bedoeld in artikel 3 EVRM te duchten heeft. Uit de bestreden beschikking, in samenhang met het voornemen waarnaar wordt verwezen, blijkt dat verweerder verzoekster tegenwerpt dat zij tegen een dergelijke behandeling de bescherming van de autoriteiten had kunnen invoeren, subsidiair zich elders had kunnen vestigen.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder aan verzoekster kon tegenwerpen dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij tegen de geestesde behandeling door familie of haar broer niet de bescherming van de autoriteiten heeft ingeroepen. Volgens vaste jurisprudentie mag van een vreemdeling worden geveerd dat hij zich, alvorens hij zijn land van herkomst verlaat om elders bescherming te zoeken, tot de autoriteiten van dat land wendt om bescherming te krijgen, tenzij dit voor hem gevaarlijk of bij voorbaat zinloos is. Indien dit niet aannemelijk is gemaakt, kan slechts het tevergeefs invoeren van de bescherming van de autoriteiten ertoe leiden dat moet worden aangenomen dat de autoriteiten van het land van herkomst niet bereid of in staat zijn bescherming te bieden. Verzoekster heeft nagelaten de bescherming van de autoriteiten in te roepen, omdat deze, zo stelt zij, haar geen bescherming zouden kunnen of willen bieden. Verzoeksters heeft in dit verband een rapport van Refugee Women's Resource uit 2002 overgelegd waaruit blijkt dat de autoriteiten niet in staat zijn om bescherming te bieden in gevallen van huiselijk geweld. De voorzieningenrechter stelt vast dat dit rapport van 2002 is en derhalve is opgesteld voor het laatste ambtsbericht welke dateert van 2003. De voorzieningenrechter is van oordeel dat uit dit ambtsbericht geenszins blijkt dat de autoriteiten geen bescherming kunnen bieden tegen eerwraak. Dat, zoals verzoekster stelt dit stuk niet is betrokken bij de totstandkoming van het ambtsbericht maakt nog niet dat het ambtsbericht daarom onjuist zou zijn. Bovendien merkt de voorzieningenrechter op dat het stuk van verzoekster ziet op huiselijk geweld en niet op eerwraak.

De voorzieningenrechter volgt evenmin verzoeksters verweer dat vanwege de gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden in 1997 niet van haar geveerd kon worden bescherming te zoeken bij de autoriteiten.

Hoewel de voorzieningenrechter verweerder niet volgt in zijn stelling dat verzoekster dit verweer in een eerder stadium in de procedure naar voren had kunnen brengen, is de voorzieningenrechter van oordeel dat van verzoekster kon worden geveerd de bescherming van de autoriteiten in te roepen omdat niet op voorhand kan worden geconcludeerd dat haar wederom geen bescherming zou worden geboden door de autoriteiten. De eerdere gebeurtenissen hebben zich immers reeds afgespeeld in 1997.

De voorzieningenrechter is derhalve met verweerder van oordeel dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij geen bescherming van de autoriteiten had kunnen krijgen.

Zaaknummer: AWB 07/37353 BEPTDN A S7 & AWB 07/37352 BEPTDN A S7

5

Tot slot is de voorzieningenrechter met verweerder van oordeel dat uit niets is gebleken dat verzoekster zich niet elders in Bosnië-Herzegowina kan vestigen teneinde zich te onttrekken aan de problemen met haar broer.

Het is, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, niet aannemelijk dat verzoekster gegronde redenen heeft om aan te nemen dat zij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen, zodat verzoekster aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 evenmin aanspraak op een verblijfsvergunning kan ontlenen.

Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrond verklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen.

Nu het beroep ongegrond dient te worden verklaard, wordt het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen.

Voor vergoeding van de kosten die verzoekster in verband met het indienen van het verzoekschrift of het beroepschrift heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening bekend onder nummer AWB 07/37353 BEPTDN A S7 af;
- verklaart het beroep, bekend onder nummers AWB 07/37352 BEPTDN A S7, ongegrond.

Tegen deze uitspraak ten aanzien van het gedeelte waarin ten aanzien van het beroep is beslist, kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Aldus gegeven door mr. B.I. Klaassens, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. C.M. Duijts als griffier op 19 oktober 2007.

de griffier is buiten staat te tekenen

B.I. Klaassens

Afschrift verzonden op: 19 OKT 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
6395	
B	26 OKT 2007
ZAAKNR. 200707529	
AAN: P.W. DE BONT	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Korreweg 66
9715 AD Groningen
Postbus 1010
9701 BA Groningen

T 050 - 57 57 350
F 050 - 57 72 288

E info@hetraadskwartier.nl
I www.hetraadskwartier.nl

Secretariaat:
mw. J. Springelkamp

Advocaten & Procureurs:
mw. mr. J.M.J. Lubbers
mw. mr. M. Haanstra
mw. mr. P.A.J. Mulders
mw. mr. H. Postma

per post en per fax: 070-3651380
cc: Verweerder

Groningen, 26 oktober 2007

APPELSCHRIFT

Betreft: hoger beroep inzake Awb 07/37352

Naam: mevrouw
Nationaliteit: Bosnische
IND-nummer: 0709.24.1118
geboortedatum: 25 september 1980

Geeft eerbiedig te kennen,

Mevrouw van Bosnische nationaliteit, hierna te noemen "appellante", te dezen woonplaats kiezend te 9701 BA GRONINGEN, postbus 1010, bij het kantoor van mr. P.A.J. Mulders, die verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door appellante tot het instellen van dit hoger beroep en als haar advocaat zal optreden (prod.1) met het recht van vervanging, heeft op 24 september 2007 een aanvraag ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Bij besluit van 1 oktober 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (verder te noemen: verweerder) de aanvraag afgewezen. Hiertegen heeft appellante bij brief van 1 oktober 2007 beroep ingesteld bij de rechtbank. Tegelijkertijd werd een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening aanhangig gemaakt.

De voorlopige voorziening is ter zitting van 12 oktober 2007 behandeld. Bij uitspraak van 19 oktober 2007 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening afgewezen en het beroep ongegrond verklaard (productie 2). Dit appelschrift keert zich tegen laatstgenoemd onderdeel van deze uitspraak.

Het appelschrift berust op de navolgende grieven. Bij de grieven wordt de overweging geciteerd waar de grief zich tegen richt.

Grief 1: Het oordeel van de voorzieningenrechter dat verweerder is uitgegaan van de geloofwaardigheid van het asielrelaas en het asielrelaas beoordeeld heeft op de zwaarwegendheid, berust op een onjuiste lezing van het voornemen en de bestreden beslissing.

Deze grief richt zich tegen de volgende rechtsoverwegingen:

"Verweerder heeft in de bestreden beschikking aan verzoekster artikel 31, tweede lid aanhef en onder f, van de Vw 2000 tegengeworpen. In dit verband stelt de voorzieningenrechter vast, hetgeen verweerder ter zitting heeft bevestigd, dat uit het voornemen en het bestreden besluit niet blijkt dat verweerder zich, al dan niet primair, op het standpunt heeft gesteld dat het asielrelaas van verzoekster geheel of op onderdelen ongeloofwaardig is. De overwegingen die ten grondslag liggen aan het bestreden besluit betreffen uitdrukkelijk slecht de zwaarwegendheid van het door verzoekster naar voren gebrachte asielrelaas en zijn niet herkenbaar subsidiair opgenomen voor het geval het relaas toch geloofwaardig zou worden geacht. Het moet naar het oordeel van de voorzieningenrechter voor worden gehouden dat verweerder is uitgegaan van de geloofwaardigheid van het asielrelaas en dat beoordeeld heeft op zwaarwegendheid."

In de bestreden beschikking stelt verweerder op pagina 3 dat er van het relaas van appellante geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Verweerder citeert daartoe C14/3.1 Vreemdelingencirculaire, waarbij bij de beoordeling of een asielrelaas geloofwaardig is drie aspecten een rol spelen:

- de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten;
- de beoordeling van het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling aan die feiten ontleende vermoedens over wat hem als gevolg daarvan bij terugkeer aan behandeling te wachten staat; en
- de beoordeling van het realiteitsgehalte van de door de vreemdeling weergegeven verklaringen van derden, welke derden veelal niet als objectieve bron kunnen worden aangemerkt.

Vervolgens loopt verweerder het asielrelaas van appellante op de diverse onderdelen na en concludeert op pagina 5 van de beschikking: *"Gezien bovenstaande dient te worden geconcludeerd dat betrokkene met betrekking tot het realiteitsgehalte van de vermoedens en verklaringen van derden, de gestelde vrees voor vervolging van de zijde van de autoriteiten, gezien het geheel van zijn relaas, niet aannemelijk heeft gemaakt"*.

Ten onrechte stelt de voorzieningenrechter aldus vast dat verweerder zich niet – al dan niet primair – op het standpunt heeft gesteld dat het asielrelaas van appellante geheel of op onderdelen ongeloofwaardig is.

Grief 2: De voorzieningenrechter heeft miskent dat de overwegingen in de beschikking ten aanzien van de beoordeling of appellante bij terugkeer een behandeling die strijdig is met artikel 3 EVRM te duchten heeft, slechts zien op

vluchtelingenschap en niet zijn getoetst in het kader van artikel 3 EVRM.

De grief richt zich tegen de volgende rechtsoverweging:

De voorzieningenrechter volgt verzoekster niet in haar stelling dat verweerder niet inhoudelijk is ingegaan op de vraag of zij bij terugkeer in het land van herkomst een behandeling als bedoeld in artikel 3 EVRM te duchten heeft. Uit de bestreden beschikking in samenhang met het voornemen waarna verwezen wordt, blijkt dat verweerder verzoekster tegenwerpt dat zij tegen een dergelijke behandeling de bescherming van de autoriteiten had kunnen inroepen, subsidiair zich elders had kunnen vestigen".

Appellante stelt te vrezen voor eerwraak. Verweerder heeft het beroep van appellante op eerwraak in het kader van vluchtelingenschap getoetst en stelt dat appellante niet te vrezen heeft voor vervolging van de autoriteiten. Appellante heeft echter nimmer gesteld te vrezen voor de autoriteiten, maar te vrezen voor haar broer. Of deze vrees terecht is, dient in het kader van artikel 3 EVRM getoetst te worden. Verweerder heeft dit niet gedaan en in de beschikking integraal verwezen naar hetgeen hierover inzake vluchtelingenschap in de beschikking is gesteld. De voorzieningenrechter miskent hierbij dat het twee verschillende toetsingskaders en beschermingsmogelijkheden betreft, die apart getoetst dienen te worden.

Grief 3: De voorzieningenrechter gaat ten onrechte uit van de presumptie, dat uit het ambtsbericht blijkt dat bescherming tegen eerwraak geboden wordt. De voorzieningenrechter heeft ten onrechte de bij de gronden van het beroep gevoegde productie 3 niet bij de beoordeling betrokken.

De grief richt zich tegen de volgende rechtsoverweging:

"De voorzieningenrechter is van oordeel dat uit het ambtsbericht geenszins blijkt dat de autoriteiten geen bescherming kunnen bieden tegen eerwraak. Dat, zoals verzoekster stelt, dit stuk niet is betrokken bij de totstandkoming van het ambtsbericht maakt nog niet dat het ambtsbericht daarom onjuist zou zijn. Bovendien merkt de voorzieningenrechter op dat het stuk van verzoekster ziet op huiselijk geweld en niet op eerwraak."

Vast staat dat het ambtsbericht van 2003 geen enkele passage wijdt aan eerwraak en een eventuele bescherming daartegen. Onduidelijk is waar de voorzieningenrechter haar oordeel op baseert dat de bescherming tegen eerwraak er wel is. Door verweerder is hier geen enkel onderzoek naar gedaan. Het oordeel van de voorzieningenrechter klemmt temeer nu appellante als productie 3 bij de gronden beroep, een casusonderzoek naar eerdergerelateerd geweld heeft overgelegd waaruit blijkt dat eermoord in Bosnië voorkomt. De voorzieningenrechter verwijst in haar overweging wel naar het rapport van Refugee Women's Resource uit 2002, dat bij de zienswijze is overgelegd, en stelt dat dit nog niet maakt dat het ambtsbericht onjuist is. Echter, de voorzieningenrechter maakt niet duidelijk waarom aan het in beroep overgelegde casusonderzoek geen waarde kan worden gehecht. Appellante stelt

immers niet dat het ambtsbericht onjuist is, maar dat het ambtsbericht op dit punt niet volledig is.

Redenen waarom appellante u verzoekt bovenstaande grieven gegrond te verklaren en op grond daarvan:

- I de uitspraak van de arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, Vreemdelingenkamer, Reg. nr. AWB 07/37352 te vernietigen;
- II de beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 1 oktober 2007, kenmerken V 271.754.6093 te vernietigen;
- III de Staatssecretaris te veroordelen tot het vergoeden van de gemaakte proceskosten.

Hoogachtend,

mr. P.A.J. Mulders

Bijlagen:

1. machtiging
2. afschrift van de bestreden uitspraak van de arrondissementsrechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, Vreemdelingenkamer, Reg. nr. AWB AWB 07/37352